

Necessitats educatives

Hola, amics alpicatins, us escric des de Gàmbia. Com veieu, no he desaparegut del tot, solament estic una mica més lluny. Us recordo a tots i també, per què no, us diré que moltes vegades us enyoro...

Aquí em diuen *Isa Bajaga* i *Tibabu* (blanc). Aprofito l'oportunitat per des d'*El Nou Pinetell* compartir amb tots vosaltres uns retalls del meu blog... Sí, tinc un blog on podeu escriure els vostres comentaris.

El podeu veure a:
www.cooperantebajakunda.blogspot.com

NECESSITATS EDUCATIVES

Ja he donat les meves primeres classes a l'escola. Els nens estan encantats, els professors també i jo, més.

Un dels professors serà l'encarregat d'estar amb mi en totes les sessions de PI Physical Education, per a exercir *a posteriori* de *profe* d'aquesta matèria... Donarem nocions de coneixement del cos, normes d'higiene, coneixement en general dels esports...

Si algú té dubtes sobre la funció que es pot fer aquí, que no els tingui. Aquí es pot fer de tot. No fa falta ser filòleg, tan sols cal tenir ganes de divertir-se i fer que es diverteixin aprenent qualsevol cosa.

A l'escola s'imparteix anglès, matemàtiques, ciències socials i naturals, i ara educació física. Abans tenien temps per a jocs, que era la seva classe de PI.

Avui hem visitat algunes poblacions properes per tal de convèncer els pares sobre la necessitat d'escolaritzar els seus fills. Hem aconseguit bastants compromisos.

Un problema específic que posseeix Fatatenda, que és un petit poble situat a uns tres quilometres de Baja Kunda, és que no hi ha

La meva habitació a Baja Kunda

cap nen escolaritzat i solament algun acudeix a la *madrassa*. La raó és senzilla: són gent molt, molt pobra.

A l'escola es fan dos torns, els del matí estudien i després mengen a l'escola abans de tornar a casa. Els de la tarda ho fan al revés: primer mengen i després estudien.

Per poder accedir a l'escola, a pesar que és gratuïta, necessiten poder pagar 2/3 *dalasis* per dia i per nen per pagar el menjar. 3 *dalasis* per dia són 15 *dalasis* a la setmana, o el que és el mateix, 60 *dalasis* al mes per nen, per 8 mesos són 480 *dalasis* per al menjar de tot l'any. Escolaritzar 15 nens d'aquesta població costaria 7.200 *dalasis*. També han de pagar l'uniforme, que costa uns 150 *dalasis*. Això vol dir que el menjar de tot un any i els uniformes de 15 nens costarien 9.450 *dalasis*, uns 300 euros (20 euros per nen).

No sé, per a nosaltres poden resultar quantitats insignificants. Però per a ells representa un esforç gairebé infranquejable.

Amb els nens i les nenes

A VEGADES EM SENTO UNA MICA MALAMENT

De vegades trobo a faltar algú al meu costat amb qui compartir els meus dubtes, la meva impotència o la meva ràbia... Ara em descarregaré amb vosaltres, va bé?

Em ve a visitar tothom... Tots m'expliquen els seus problemes, i jo per desgràcia no tinc la solució per a tots i això m'enrabia...

No se'ls entén molt, però això ho entendria qualsevol. "My name is Kally Wally. Don't forget my name please. My salary is 650

dalasis/month. I have two wives and fiveteen children". Treballa de netejador a l'hospital, viu a 12 quilòmetres i va i torna cada dia caminant. Demana tenir un poc més de sou (cobra 650 dalasis al mes, uns vint-i-cinc euros al mes per a alimentar dues dones i quinze nens) i una bicicleta per a desplaçar-se, ja que mai la podrà comprar...

Aquestes paraules, amb una mirada sincera, un rostre apesarat i agafant-me la mà amb les seves dues mans, ablaniria el cor de la persona més freda.
Tots tenen problemes.

També acudeixen a visitar-me gent malalta. "Jo no sóc doctor, sóc professor". Primer vaig descartar donar-los ni un sol Gelocatil dels que havia portat en una farmaciola personal, però això em feia sentir malament. Vaig quedar-me més tranquil quan vaig donar l'últim dels comprimits. Ara ja estem en igualtat de condicions.

Justet, justet escriure aquestes paraules fa cinc dies, vaig caure malalt. Tenia molt mal de cap, dolor a totes les articulacions i tenia el cos com si m'hagués passat una rajada de búfals per damunt. "Això és malària", em deia tothom. "Però si no tinc vòmits ni diarrea!", responia. Hi ha qui solament té febre i dolors articulars o sigui que ja he agafat la meva primera malària. M'ha durat tres dies i ja estic millor. La profilaxi de lariam no ha estat efectiva (o sí)...

Ahir vaig dur una nena des d'un poblet proper fins a l'hospital perquè estava malalta. Solament calia veure-li la cara i veure que tenia prop de 39 graus de febre. Li van posar sèrum i li van donar paracetamol, és a dir, una medicació del tot insuficient.

I finalment no podia faltar...

CARTAD'AGRAÏMENT

Aquesta carta és per a agrair, a totes les persones i entitats, la col·laboració que feu a Alpicat Solidari per tal de portar a terme aquest projecte.

Vull que sapiguen que cadascun dels elements que heu donat, cadascuna de les bicicletes, cadascun dels mobles, cada euro, resulta una ajuda impagable. Per això en nom de tot el poble de Baja Kunda, en nom d'Alpicat Solidari i en el meu propi, vull donar-vos el meu més sincer agràïment per la vostra acció solidària. Desitjaria que en el futur puguem fer més accions. Ja veieu que per petites que siguin, els resultats es multipliquen per 10.

Primer dia a l'escola

Vull saludar individualment a cadascuna de les entitats amb les quals personalment he tractat per a la realització d'aquest projecte.

En primer lloc a l'organització Alpicat Solidari, per permetre'm participar en el projecte que ells ja havien iniciat amb la construcció dels edificis. També a la junta directiva de Club INEF i a tots els seus socis, per haver apostat per aquest projecte solidari amb la seva aportació econòmica. Al centre d'INEFC Lleida, per la donació de diferent material esportiu. A Champion Horse, per la seva ajuda econòmica i les seves accions per a la recollida de fons. A serigrafies Talamonte, per la retolació del vehicle i donació de material de vestuari. A la secció d'esports de l'Ajuntament de Lleida, per la donació de vestuari esportiu. A Infopid, per la donació d'equips informàtics i la seva donació econòmica. A l'Hospital Arnau de Vilanova, a GSS Hospital de Santa Maria i a la Llar de Sant Josep de Lleida, per la valuosíssima aportació en material hospitalari. A Serviart, per la seva ajuda en el transport de material.

I a aquest munt de particulars que han aportat bicicletes, ordinadors, un vehicle i altres elements.

També especialment a l'Ajuntament d'Alpicat en la seva aposta amb el 0,7 d'ajuda humanitària, i per permetre'm participar en el projecte. I a Natura, per la concessió del premi que ha permès portar a terme aquest projecte.

Us envio un petó molt fort per a tothom.

N, daga... ana i kunyi...

**Isa Bajaga- Jesús Marco Playá
i Alpicat Solidari**